

“Ik ben oud”, van Zacharias wordt beantwoord met: “Ik ben Gabriël.” Lukas 1

Ego – dat lijkt een sleutelwoord in de ontmoeting tussen Zacharias en de engel.

Ego associëren wij met een groot ego, egoïsme, egocentrisch. Maar je hebt ook kleine ego's. Mensen die zichzelf wegcijferen, voor zover er nog iets weg te cijferen valt...

Zacharias is een priester. Dat betekent dat hij tussen God en de mensen in staat. Hij bemiddelt tussen die beiden. En wat doet dat met een mens? Ga je je dan erg belangrijk voelen (groot ego)? Of ga je jezelf dan juist vergeten (een klein ego)?

Zacharias is een kinderloze priester. Dat is een stille teleurstelling voor hem en zijn vrouw Elisabeth. En bovendien is kinderloosheid niet erg goed voor je ego in het Israël van toen.

Nu mag hij dan als priester iets unieks doen, in de tempel. Dichter bij de hemel kun je niet komen... En het zal je gebeuren, terwijl je daarmee bezig bent - staat er ineens iemand uit de hémel vóór je! Was je geloof tot aan dat moment misschien niet veel meer dan een ritueel?

Het eerste wat de engel moet zeggen: Niet bang zijn! En dan komen er twee dingen: 1). Jullie gebed is verhoord: Je vrouw wordt zwanger. En 2). Jullie zoon zal veel Israëlieten tot de Heer brengen.

Zacharias hoort alleen het eerste en zijn reactie luidt: Ik ben oud. Ego - met nadruk - ben oud. Zijn hele ego (identiteit) hangt op dat moment aan die ene werkelijkheid: mijn ouderdom.

Er klinkt verbittering door in zijn reactie. U komt te laat, meneer de engel...

Hoe reageert de engel: Ik ben Gabriël!

Ooit verscheen deze zelfde engel aan de profeet Daniël. Die viel voorover, raakte bewusteloos.

Gabriël moet hem overeind helpen en zijn lippen aanraken: voorzichtig kan hij weer wat zeggen.

Wat een verschil met Zacharias. Die blijft maar doorpraten. Daarom gaat Gabriël zijn lippen... sluiten!

Negen maanden moet hij wachten. Ja, vérwachten – want Elisabeth wordt zwanger. Als Johannes ter wereld komt, kan Zacharias weer spreken. En hij gaat zingen. Dat het goed komt met Israël (en dus ook met hemzelf). Dan is hij weer de priester die kan zegenen.

Als Johannes volwassen is geworden, gaat hij Israël dopen bij de Jordaan. De mensen mogen opnieuw beginnen. Ze mogen hun eigen ego'tjes, groot of juist heel klein, aanhouden tegen de hemel; in verwachting raken – van Jezus.

Suggesties voor een gesprek.

1. Wat lijkt jou lastiger: een groot of een klein ego?
2. a. Mozes zegt bij de brandende braamstruik: Wie ben ik? Welke naam geeft God daar aan Zichzelf?
b. Petrus zegt na een wonder van Jezus: Ga weg, ik ben een zondig mens. Hoe reageert Jezus? (Luk.5)
c. Zacharias zegt: Ik ben oud. De engel zegt: Ik ben Gabriël.
Hoe loopt het af met deze ego's? Welke les trek je daar voor jezelf uit?
3. Ik ben oud, moe, verdrietig, teleurgesteld, sceptisch, bezorgd, te intelligent, te dom; ik ben alleen met mijzelf, mezelf overeind aan het houden, op zoek naar bevestiging, liefde aan 't verdienen.
Wie ben jij? Wat stempelt jouw identiteit? Hoe vind je dat?
4. Hoeveel ervaring heb jij ermee dat je stil wordt voor de hemel? Hoe open sta je voor een wonder, een engel, de Geest van God, een preek, een reflecterend gesprek? Welke ruis zit er in jouw ego?